

Corrie

1944 - 2022

In dankbare herinnering aan alles wat zij voor ons is geweest,
geven wij u kennis van het overlijden van

Cornelia Elizabeth Maria
van Haasteren
~ Corrie ~

* 13 januari 1944 † 23 december 2022

Helena Birnie
Peter van der Wijngaard

“Vriendschap is het meest belangrijk.
Liefde is waar het om draait.
Maar wie zachtheid uit kan stralen
in het leven, liefde zaait.”

- Corrie van Haasteren, nov 2022 -

Wie denkt dat Corrie van Haasteren op 70-jarige leeftijd achter de geraniums gaat zitten heeft het mis. De voormalig chef van Het Zuiden runt nog steeds een krant in het complex waar ze woont en is de nachtmerrie van menig ambtenaar. Ze roept ouderen op het heft in eigen handen te nemen. Haar credo: 'Klagen helpt.'

Door Tara Lewis

ROTTERDAM - Het begon in mei 2014, met de veranderingen van de Thuiszorg. Corrie's recht op thuiszorg werd gehalveerd naar anderhalf uur in de week. Ze liet het er niet bij zitten en schreef een brief. In bijna twee kantjes werd de gemeente verweten harteloos en inhumain te werk te gaan. Met voorbeelden uit haar eigen omgeving en solide argumenten probeerde Van Haasteren de gemeente wakker te schudden, over de gevreesde verschralling van de zorg. Toen een reactie uitbleef bleef ze bellen, om haar klacht in ieder geval gehoord te krijgen. “De ambtenaar in kwestie bleef me ontlopen, maar ik ben wat dat betreft een terriër, als ik

eenmaal beet heb laat ik niet meer los. Het resulteerde uiteindelijk in een volkomen nietszeggende brief, die ik niet zo goed zelf had kunnen schrijven.” Tot haar verbazing nam een andere partij Corrie's klacht wel serieus. Ze kreeg bezoek van de coördinator Thuiszorg van

“IK BEN WAT DAT BETREFT EEN TERRIËR, EENMAAL BEET LAAT IK NIET MEER LOS”

Humanitas, die persoonlijk haar verhaal wilde horen. “Ze zei dat dit soort klachten juist nuttig voor haar zijn, omdat ze daarmee een duidelijk signaal richting de gemeente kan geven.” Ook in een andere kwestie ervoer Van Haasteren dat klagen tot resultaat leidde. “Lange tijd was het voor mij nagenoeg onmogelijk om in tram 4 te stappen. De opstap was eenvoudig te hoog. Het is me wel eens overkomen dat iemand mijn rollator al binnen had, maar de tram zonder mij vertrok.” Ook deze keer klom Corrie in de pen, ditmaal richting de RfT. Ondanks dat ze wederom een standaardreactie terugkreeg, bleef ze resgorren en verscheen enkele weken later een vluchtbevel aan beide kanten van de Burgemeester Le Fèvre de Montigny.

“Beiden brieven schreef ik vanuit een idee dat er niets zou veranderen. Maar dat is niet hetzelfde als alles klakkeloos aannemen. Ik ben geen lijdzaam type. Ik wil dat instanties weten dat ik het er niet mee eens ben en die mentaliteit wens ik meer mensen toe.” Dat haar brieven ook nog effect lijken te hebben is wat

De coördinator Thuiszorg van Humanitas vertelde aan Corrie dat mensen met klachten over Thuiszorg van Humanitas kunnen schrijven naar: Mevrouw Nollens, Achillestraat 290, 3054 RL.

Corrie betreft een teken dat meer ouderen het heft in eigen handen moeten nemen. “Ik tel ook nog mee. Wij ouderen zijn een groeiende groep, en het idee dat we na ons 65e afgeschreven zijn is achterhaald. Tijden zijn veranderd, we zijn minder machteloos dan we denken.”

Luchtbellen

Corrie van Haasteren maakt zich nog steeds boos over de veranderingen in de zorg. De verzekering van wethouder Hugo de Jonge dat “de menselijke maat weer terug wordt gebracht in de zorg” kan bij haar op heugeloof rekenen. “Ik heb aan den lijve ondervonden dat er niet wordt gesproken met de mensen die zorg ontvangen. Die mooie praatjes zijn net luchtbellen, je prikt er zo doorheen.”